

РЕШЕНИЕ

№ 508

гр. София, 27.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 05.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8843** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя С. С. М., срещу Решение № Ж-322/28.06.2019г. на КЕВР, с което е прекратено производството по жалби с вх. № В-11ИН-00-157/03.04.2019г. и от 17.06.2019г.

Според жалбоподателя оспореното решение на КЕВР е незаконосъобразно, необосновано и постановено без извършване на задълбочен анализ на фактическата обстановка. Позовава се на заключения на вещо лице по експертиза, за която твърди, че е изготвена по прокурорска преписка в ОП – Л. по жалба на дружеството с вх. №359000-4788 от 11.06.2019г. Моли се за отмяна на решението на КЕВР като незаконосъобразно и необосновано. В проведеното по делото съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител юрист И., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. В съдебно заседание и в депозирано писмено становище излага подробни аргументи.

Заинтересованата страна – [фирма] не изразява становище по жалбата и не се представлява в съдебното заседание.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

[фирма] с управител С. М. е собственик на хотелски комплекс „Парк хотел Т.“. Хотелът няма собствен водоизточник и получава вода от [фирма], стопанисващо съседен обект. Ползваните количества вода се фактурират на [фирма] и се заплащат от това дружество.

Управителят на [фирма] - С. М. е подала по електронен път до КЕВР жалба с вх. № В-11-ИН-00-157/03.04.2019г., в която посочва, че от 29.03.2019г. до 01.04.2019г. е било спряно водоподаването към „Парк хотел Т.“ от „ВиК С.“. Според твърденията на жалбоподателя, дружеството плаща префактурирана вода от [фирма], което от своя страна получава фактурите от [фирма], а тъй като [фирма] е нефункциониращо, цялата фактурирана вода се плаща от „Парк хотел Т.“. Сочи се, че след като дружеството си е поставило контролен водомер на първа шахта до хотела, разликите са драстични. В жалбата до КЕВР се твърди, че управителят на [фирма], [населено място] отказва присъединяване на хотела към ВиК мрежите, като през 2018г. е предоставил на дружеството – жалбоподател договор, според който сами следва да си изградят километри трасе. Прави се оплакване, че са заплатили такса 600 лева, но хотелът още няма собствена партида. Моли се за проверка е предприемане на необходимите мерки.

На 17.06.2019 е подадена от С. М. като управител на [фирма] друга жалба с вх. № В-11ИН-00-157/17.06.2019г. В нея се посочва, че управителят на [фирма], [населено място] отказва свързване на хотела към ВиК мрежите на [населено място] с аргумент, че хотелът се намира извън регулацията на населеното място и ВиК операторът няма задължение за прокарване на трасе до него. Жалбоподателката счита, че отказът е неправомерен, тъй като видно от приложения Акт 16, хотелът се намира в УПИ 1-28, 29, м. „К.“, [населено място], т.е. касае се за обект в градска зона. В жалбата, също така, се посочва, че на 20.11.2018г. е сключен предварителен договор с [фирма] за откриване на собствена партида, като от договора и последващите изходни данни за проектиране е видно, че за да има партида, водовземаването трябва да се извърши от уличен водопровод по [улица], което е на 1 км от комплекса, за сметка на [фирма], а жалбоподателят счита това за недопустимо. С жалбата отново се иска от КЕВР да осъществи правомощията си.

Междувременно, с Постановление от 04.06.2019г. прокурор при Окръжна прокуратура Л. е възложил на председателя на КЕВР да извърши проверка по жалба от г-жа С. С. М. – управител на [фирма], за евентуално нарушаване или неизпълнение на служебни задължения от управителя на „ВиК – С.“ Е., [населено място]. С постановлението е указано „да се изясни хронологично съществуващите взаимоотношения между „ВиК“ Т. и П. хотел Т.. По представените материали да се установи има ли извършеи нарушения на нормативната база от длъжностни лица от „ВиК“ Т.. Налице ли е основание за приложение на чл.37, ал.1 от ЗРВКУ.“

В изпълнение на постановлението на Окръжна прокуратура – Л., със заповед № 3-В-20/10.06.2019г. на председателя на КЕВР е определил работна група, която да извърши проверка и изготви доклад и проект на решение.

КЕВР е поискала от [фирма] да извърши проверка и да изготви становище, което ведно с всички относими към случая документи, да изпрати в Комисията. В отговор [фирма] посочва, че „Парк хотел Т.“ не е абонат на дружеството, а ползва вода от „Профилактика, рехабилитация и отдих“ ЕАД ([фирма]), с кл. № 10110158, обект № 10110138., като вътрешните отношения между дружествата не са известни на ВиК

оператора. Ползваните количества вода се фактурират на [фирма] и се заплащат от същото, съгласно монтиран водомер, разположен във водомерна шахта, местоположението на която е посочено на приложена към писмото схема. Спирането на водоподаването на [фирма] е извършено по заявление на [фирма] - титуляр на партията, като собствениците на [фирма] не са уведомявани за описаните обстоятелства, тъй като ВиК операторът няма задължение да уведомява трети лица за отношенията си с който и да е потребител. На следващо място, [фирма] посочва, че на [фирма] са предоставени изходни данни за проектиране, като е указано, че водовземането ще се извърши от уличен водопровод по [улица], за което следва да се изгради водомерна шахта до 2,00 м от уличната регулация на ПИ 73198.502.595 при условията на чл. 15, ал. 1 от Наредба № 4/2004 г. В случая са налице предпоставките за прилагане на посочената норма и водомерната шахта следва да се разположи в първия имот, а именно ПИ 73198.502.595 - собственост на [община]. Според [фирма], [фирма] е следвало да уреди отношенията си с [община] и да се изгради водомерна шахта съгласно указаното в изходните данни за проектиране. Между [фирма] и [фирма] е сключен предварителен договор № 9026/20.11.2018 г., като съгласно чл. 4 от него присъединяването на хотелски комплекс, м. „К.“, [населено място] към водопроводната мрежа, поддържана и експлоатирана от ВиК оператора, следва да се извърши с водопроводно отклонение след изготвяне на проект от страна на [фирма], съобразен с изходни данни № 733/20.11.2018 г., който да се представи за съгласуване от ВиК оператора преди извършване на присъединяването.

Към писмото [фирма] е приложило прилага копия на: Протокол № 42/25.04.2019 г. на Общински съвет - Т. относно сключване на договор за възлагане на дейностите по предоставяне на ВиК услугите и поддържане на ВиК системите на обособената територия на [фирма], [населено място]; изходни данни № 733/20.11.2018 г.; Предварителен договор № 9026/20.11.2018 г.; заявления за спиране и възстановяване на водоподаването; схема на водоснабдяване; справка за партията на [фирма]; кореспонденция с [фирма].

Работната група по заповед № 3-В-20/10.06.2019г. е изготвила доклад вх. № В-Дк-163/25.06.2019г.

На свое заседание, проведено на 28.06.2019г., КЕВР е приела, че жалби с вх. № В-11ИН-00-157 от 03.04.2019 г. и от 17.06.2019 г., подадени от г-жа С. С. М. като управител на [фирма] срещу [фирма], се явяват неоснователни и на основание чл.147, ал.1 от Наредба №3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратила производството. Решението е взето с три гласа „за“, от които два гласа на членове на Комисията със стаж във В и К сектора.

Мотивите, с които КЕВР е приела жалбите за неоснователни, са следните: Операторът е извършил предварителното проучване и уточняване на техническите условия за присъединяване и на възложителя са били предоставени изходните данни и условията за присъединяване. Със сключения предварителен договор са определени правата и задълженията на оператора и на потребителя на услугата В и К в съответствие с общите условия, техническите изисквания за присъединяване, както и условията и срока за сключване на окончателния договор. След сключването на този договор страните следва да изпълнят ангажиментите си по него като необходимо условие за реализиране на крайния резултат - присъединяването на имота на потребителя към ВиК системите. КЕВР е приела, че присъединяването на имота на потребител към ВиК системите не е осъществено поради обстоятелството, че от

страна на потребителя не са извършени действията, предписани от нормативната уредба, за които той е поел ангажимент с подписването на договор (предварителен по реда на чл. 12, ал. 2, т.2 от Наредба № 4/2004 г.) с оператора. Освен това е посочено, че няма данни [фирма] да се е възползвало от правото си да поиска от оператора откриване на индивидуална партида по реда на глава осма „Ред за откриване, промяна и закриване на партида“, Раздел първи „Откриване на партида“ от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор [фирма], [населено място], което би могла да стори това като следва правилата, разписани в посоченото структурно подразделение на Общите условия.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Регулирането на дейностите в енергетиката и във водоснабдяването и канализацията се осъществява от Комисия за енергийно и водно регулиране. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ). С оглед на посочените разпоредби, оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Настоящият съдебен състав намира, че са спазени изискванията за форма на административния акт и административнопроизводствените правила. Административният орган е постановил процесното решение при съобразяване на разпоредбите на чл.142 и сл. от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката. При извършената проверка по подадената жалба са събрани необходимите доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. Изготвен е доклад от работна група и проект на решение, в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Решението е взето на закрито заседание при наличие на изискуемия съгласно чл.13, ал.1 от ЗЕ минимален брой присъстващи членове на Комисията от състав „В и К“ и с мнозинство от три гласа „за“, от които два гласа на членовете на Комисията със стаж във В и К сектора.

Неоснователни са оплакванията в жалбата, че не е извършен задълбочен анализ на фактическата обстановка, тъй като КЕВР не е взела предвид заключението на вещото лице, изготвено по образуваната в ОП – Л. преписка. На първо място, няма данни въобще да е било известно на административния орган наличието на такова заключение и експертиза. Същата не е представена от жалбоподателя, в това число по настоящото дело, въпреки че очевидно същият разполага със заключението, след като цитира извадки от него. На второ място, това заключение не е изготвено за целите на проведеното пред КЕВР административно производство, поради което и не е ясен предмета на експертизата. С жалбата е направено доказателствено искане съдът да изиска становище на инж. С. Т. А., за което се сочи, че е изготвено и приложено в ОД на МВР Л. и за което може да се предположи, че е цитираното в жалбата заключение на вещо лице. Съдът е указал и е дал възможност на жалбоподателя да конкретизира искането си, като обоснове връзката му с предмета на делото и да посочи кой и по какъв повод е изготвил това становище. От тази възможност обаче

жалбоподателят не се е възползвал, поради което и към настоящия момент е останал недоказан както факта на изготвянето на експертната, така и нейните задачи и връзката ѝ с настоящия правен спор.

Оспореният акт на КЕВР е и материално законосъобразен.

Доколкото в първата жалба до КЕВР жалбоподателят прави разнородни оплаквания, като посочва различни обстоятелства, които провокират неговото недоволство, втората жалба е ясно насочена срещу неприсъединяването на хотела на жалбоподателя към ВиК мрежата.

Присъединяването на потребители към ВиК системите е регламентирано в НАРЕДБА № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4).

Съгласно чл. 12 от Наредба № 4 нови водопроводни отклонения се изграждат при условията на глава четвърта от ЗУТ. Присъединяването към водоснабдителната система се извършва последователно чрез: 1. предварително проучване и уточняване на техническите условия за присъединяване; 2. сключване на предварителен договор за присъединяване към водоснабдителната система; 3. изготвяне на инвестиционен проект; 4. съгласуване с оператора на инвестиционен проект за новото отклонение; 5. сключване на договор за предоставяне на услугите В и К.

Съгласно чл.13 от Наредба № 4 присъединяването към водоснабдителната система се извършва въз основа на писмено заявление от възложителя до оператора в следните случаи: при изграждане на нов обект в поземлен имот, който не е водоснабден; при необходимост от промяна в параметрите на водоснабдяването на съществуващия обект (договорено водно количество и напор); при водоснабдяване на съществуваща сграда; при водоснабдяване на поземлен имот без застрояване; при временно водоснабдяване на строителна площадка по време на изпълнение на строителството. Въз основа на писменото заявление операторът извършва проучване за присъединяване и в 15-дневен срок предоставя на възложителя изходните данни и условията за присъединяване, необходими за проектиране на водопроводното отклонение и на сградната водопроводна инсталация и/или на вътрешната водопроводна мрежа. За проучването за присъединяване и предоставянето на изходни данни и условия за присъединяване е предвидено заплащането на такса, определена с тарифа от оператора.

С предварителния договор по чл. 12, ал. 2, т. 2 се определят правата и задълженията на оператора и на потребителя на услугата В и К в съответствие с общите условия, техническите изисквания за присъединяване, както и условията и срока за сключване на окончателния договор. Инвестиционните проекти се изработват въз основа на предварителните проучвания и предварителния договор. Съгласно ал.7 на чл.13 предварителният договор за присъединяване е необходимо условие за съгласуване и одобряване на инвестиционния проект по чл. 143, ал. 1, т. 3 ЗУТ. Изходните данни и условията за присъединяване по ал. 4 са валидни до изтичането на срока на съответните разрешения за строеж на водоснабдяваните обекти, освен ако в предварителния договор с оператора не е договорено друго.

Съгласно чл.15 от Наредбата, когато за осъществяване на присъединяването поради технологична и/или конструктивна необходимост се налага в чужд поземлен имот да се изградят водопроводи и съоръжения, необходими за водопрекарване във връзка с водоснабдяването на съседни имоти, всички водомерни устройства на съседните имоти се разполагат в една шахта в първия имот. Собственикът на служещия

поземлен имот учредява право на водопрекарване при условията и по реда на чл. 193 ЗУТ за вътрешните водопроводни мрежи след водомерната шахта в полза на собствениците на водоснабдяваните имоти.

Събраните по делото доказателства потвърждават заключенията на Комисията, че в случая ВиК дружеството е действало съобразно предписанията на Наредба № 4.

Безспорно е по делото, че [фирма] не е абонат на [фирма] за обекта „Парк хотел Т.“, като хотелският комплекс се водоснабдява от [фирма]. [фирма] е подало заявление за проучване и издаване на изходни данни за проектиране. Проучването е извършено и изходните данни са изготвени и в тях е указано, че водовземането ще се извърши от уличен водопровод по [улица]. Посочено е, че за целта следва да се изгради водомерна шахта, която да се разположи в имот – собственост на [община]. На същата дата, на която са издадени изходните данни, е подписан между [фирма] и [фирма] предварителния договор, в който е посочено (чл.4), че присъединяването към водопроводната мрежа на оператора ще се извърши с водопроводно отклонение съгласно проект и водомер на отклонението съгласно проект.

В случая обосновано КЕВР е направила заключение, че с оглед извършеното проучване и изготвените изходни данни, ВиК операторът е изпълнил предписанията му от нормативната уредба задължения. Изходните данни и условията за присъединяване, необходими за проектиране на водопроводното отклонение, са били предоставени на възложителя, като му е било посочено мястото на присъединяване и необходимите сервитутни зони на съоръженията за присъединяване, както предвижда чл. 13, ал.4 от Наредба № 4. Съобразно изискванията на чл.13, ал.5, с подписването на предварителния договор са определени правата и задълженията на оператора и на потребителя на В и К услугата в съответствие с общите условия, техническите изисквания за присъединяване, както и условията и срока за сключване на окончателния договор. Следователно, за присъединяването на жалбоподателя към ВиК мрежата е било необходимо самият той да предприеме съответни действия и да изпълни техническите условия, с които същият е запознат и е приел - изготвяне на проект за водопроводно отклонение, съобразен с изходни данни № 733/20.11.2018 г., който да се представи за съгласуване от ВиК оператора преди извършване на присъединяването. Жалбоподателят не твърди, а и не се установява от доказателствата по делото да са предприети каквито и да било действия в тази насока, поради което напълно обосновани са изводите на КЕВР, че присъединяването на имота на жалбоподателя към ВиК системите не е осъществено поради обстоятелството, че от страна на самия потребител не са извършени необходимите действия и че не е налице неизпълнение на нормативнопредписаните задължения на [фирма]. Съгласно чл.147, ал.1 от Наредба № 3, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. С оглед на посочената разпоредба и предвид направените от административния орган констатации и изводи, подадените до КЕВР жалби се явяват неоснователни, поради което правилно Комисията е прекратила образуваното пред нея производството.

При този изход на спора претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и такова следва да се присъди в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд София –град, III отделение, 51-ви състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма] срещу Решение № Ж-322/28.06.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено производството по жалби с вх. № В-11ИН-00-157/03.04.2019г. и от 17.06.2019г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: